

Seg skal gjøre opmærksom paa, at Medicinalpriserne ere i Grunden satte her paa den Maade, at man gaar ud fra, at den Apotheker, der bor i den tyndest befolkede Egn, skal kunne leve, og saa gjælder disse Taxter over hele Landet. Følgen deraf er, at Apothekerne i de mere befolkede Egne og navnlig i de store Byer ligefrem skoble Penge ind. De saa vel endog over 100 pCt. mere for Varerne, end de ere værd. Det gjælder derfor om at faa en Ordning, hvorved Prisen for Vægemidler kan blive saa billig for Befolkningen som mulig. Om de Penge komme som nu umiddelbart fra Befolkningen til Apothekerens Lomme, eller de gaa gennem Statskassen, er for saavidt ligegyldigt, men jeg tror ikke, det er muligt at løse Opgaven paa anden Maade, end at de gaa gennem Statskassen saaledes, at Staten er raadende over, hvormange Apotheker der anlægges. Den skal sørge for, at der er tilstrækkelig mange, og sørge for, at Prisen paa Medicin bliver sat saa langt ned som muligt. Nu har man været ængstelig for, at det skulde være en meget stor forøget Udgift for Statskassen. Men det er i Grunden kun Dienforblændelse; selv om det var de samme Penge, der skulde til, er det for saavidt ligegyldigt, om de gaa umiddelbart til vedkommende Frembringer eller gennem Statskassen; men det er i Virkeligheden meget færre Penge, der skal til; der spares overordentlig mange Penge ved at gaa den Vej, ikke alene for den Enkelte, men jeg tror ogsaa nok for Statskassen, naar Sagen endelig kommer i Gang. Men inden den kommer i Gang, maa Apothekerprivilegierne indløses af Staten, og det er altsaa en Udgift foreløbig, som man dog ikke maa forstrækkes for. Lad det være en 15 til 20 Mill. Kroner, saa er det jo ikke Mere, end hvad et større Søfort koster, og disse Penge, her er Tale om, skulle jo ikke bruges til at sprede Død og Fordærvelse, men tværtimod til at sprede Sundhed ud over Befolkningen, og jeg tror, de ville være godt anvendte. Men dernæst skal Summen ikke udbetales paa een Gang; der er foreslaaet her, at hver Gang en Apotheker dør, skal Staten købe Privilegiet, dersom det er et reelt Privilegium, altsaa salgbart; ellers indløses selve Apotheket alene, uden at der betales Noget for Privilegiet. Det Hele vil altsaa oare saa længe, indtil den Sidste er død af de Apothekere, der leve, naar Lovforslaget træder i Kraft, altsaa en 50 Aar, og at fordele en Sum af 15—20 Mill. paa 50 Aar har dog ikke noget Afstrækkende ved sig. Naar der bliver anlagt flere Apotheker, følger det jo ogsaa ganske af sig selv, at

der bliver flere Apothekere, og saa har man indvendt, at saa kommer der ogsaa flere Statsembedsmænd, men det er jo de samme Folk kun med en lille Forøgelse, og dette, at det bliver Embedsmænd forekommer det mig ikke, at man skal lade sig afstrække af. Det er jo for Kontrollens Skyld, at de maa gjøres til Embedsmænd. Dersom man kan finde nogen anden Maade at ordne dette Spørgsmaal paa, skulde det være mig kjær, men den maa ganske sikkert yde Betryggelse i de Retninger, som jeg har nævnt som aldeles nødvendige, nemlig at Medicinen bliver billigere, og at den bliver kontrolleret tilstrækkeligt. Der er blevet foreslaaet en anden Ordning, og det er omtrent den Vej, man er gaaet i Schweiz, nemlig at indstrænke sig til at afløse de reelle Privilegier, de, som ere salgbare, af hvilke flere ikke kan oprettes, og saa kun at tage personlige. Sa, dette vil være til Fordel for Farmaceuterne; de mindre bemidlede Farmaceuter kunne lettere blive Apothekere, naar de blot behøve at købe selve Apotheket, men derved vindes ikke tilstrækkeligt; thi der vil fremdeles være det indbyrdes, jeg kan gjerne sige Brødnid, at den ene Apotheker vil se hurt til, at der i hans Nærhed bliver anlagt et nyt Apothek, hvorved han faar Mindre at tjene. Men naar Staten tager Sagen fuldstændig i sin Haand, og vi altsaa faae et Statsystem paa Apothekervæsenets Omraade, først da vil Staten være i Stand til at ordne dette Forhold paa den Maade, som er nyttigt for Befolkningen. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforslag saavel som de 2 andre.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Veile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) m. Fl. forelægge: Forslag til Lov om Understøttelseskasser m. m.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lutein): Anledningen til, at det foreliggende Lovudkast bliver indbragt, er de Overveielser, som stete i det Udvalg, der i forrige Samling blev nedsat i Anledning af et Lovforslag, som var forelagt af det ærede Medlem for Njorbhavns 5te Valgkreds (Holm). Dette gik som bekjendt ud paa at ordne og forbedre adskillige Forhold ved det offentlige Fattigvæsen. Vi, som vare Medlemmer af dette Udvalg, kom meget hurtigt til den Erkjendelse, som jeg formoder, at Enhver maa komme til, der gjør sig bekjendt